משנה · אחרונים · בועז · סדר זרעים

בועז על משנה חלה

רבי ישראל ליפשיץ

ספריית אור ברסלב · or-breslev.co.il

בועז על משנה חלה

רבי ישראל ליפשיץ

מקור הטקסט: ספריא · רישיון: לפי המהדורה: נחלת הכלל או Creative Commons

התכנים שלפניכם נאספו, מוינו, סוננו ונערכו בעמל רב ובמסירות על ידי צוות פרויקט 'אוצריא' (otzaria.org).

לקריאה באתר, עם המפרשים והמקורות ליד כל שורה: https://or-breslev.co.il/library/בועז-על-משנה-חלה/
הקובץ נוצר ב־17 בנובמבר 2026 מגרסה v38-202611162349 של הספרייה.

פרק ד

הרמב"ם [פ"ז מבכורים] פי' דה"ק עושה אדם עיסה בטהרה ולא יפריש חלתה רק יסמוך עליה שתהי' כולה חלה על עיסות אחרות דמאי דהיינו של ע"ה שיש בהן ספק אם הורם חלתן או לא ואע"ג דע"כ העיסות ע"ה טמאות אפ"ה מדמסופק בהן אם חייבות בחלה מותר להפריש מטהור על הטמא. ותמוה הרי הע"ה לא נחשד על החלה כמו שלא נחשד על ת"ג. ואת"ל כרבינו קרבן אהרן דרק באכילתה אינו חשוד אחלה אבל חשוד למכור הטבול לחלה. ק' דמלבד דלא אשכחן כן [וע' דמאי רפ"ה] ק' נמי בלא זה הרי העיסה הטהורה וודאי חייבת בחלה. ואם כן היאך יפריש מהחיוב על הספק פטור ואת"ל דמיירי דגם העיסה הטהורה יש בה ספק אם הופרש חלתה קשה מי ימדוד ב' ספיקות הללו זה מול זה דלמא א' מהן וודאי וא"כ יפריש מפטור על החיוב או אפכ'. והר"ש ונושא כליו הר"ב ז"ל פי' דה"ק דחבר שקנה תבואה מע"ה ועשה אותה החבר עיסה והרי פירות ע"ה טמאה נמצא שעיסה זו טמא וגם וודאי חייבת בחלה. והא דקרי לה חלת דמאי לא כמו שהבין הרמב"ם שמסופק אם חייב' בחלה רק ר"ל שהיא חלה מתבוא' ע"ה ולא נקט דמאי רק לאשמעינן שטמאה היא ואפ"ה מפריש עליה חלתה מעיסה טהורה. ותמוה גם פי' זה דכיון דעיסה זו וודאי טמאה טומאת ע"ה ששורפין עליה תרומה [כטהרות פ"ד מ"ה] וגם וודאי חייבת בחלה. דהרי החבר עשה העיסה. א"כ מה הקילו גבה להפריש מטהור על הטמא. ובתו' חדשים פי' דחלת דמאי דמשנתינו היינו תרומת מעשר של דמאי שמסופק בו שמא לא הפריש הע"ה מתבואה זו תרומ"ע ונמצא שהתרומ"ע שהפריש החבר פטור מחלה או שמא כבר הפריש הע"ה תרומ"ע ונמצא שתרומ"ע זה שיפריש החבר מספק חולין גמורים הוא וחייב בחלה ומדמפריש החבר חלה זו מספק מותר להפריש מטהור על הטמא. ואלו דבריו תמוהים ביותר. דהרי העיסה טהורה שיפריש ממנה החלה וודאי חייבת בחלה והיאך יפריש מחיוב על ס' הפטור. ואת"ל דמיירי דבעיסה הטהורה נמי יש בה ספק חיוב חלה ק' קושי' הנ"ל להרמב"ם דמאן מפיס שיהיו ב' הספקות שקולים בשוה ודלמא א' מהן וודאי חייב והב' וודאי פטור. והן אמת דבמהדורא קמא אני בתומי תמכתי על הגאון תוס' חדשים זצוק"ל והתיגעתי לישב דבריו דמיירי דהעיס' הטהורה והטמאה שניהן מתרומת מעשר א' הן ושניהן של אותו הדמאי אלא שזה נעשה בטהרה וזה בטומאה ונמצא שספק שניהן שוה. אולם השתא דקשישנא לדרדקי האיר ד' עיני וראיתי כי בדותא היא ובמחכ"ר הגאון הנ"ל כד ניים ושכיב אמר להא מלתא דכיון דאוקמה למשנתינו דכל העיסה הטמאה

היא תרומת מעשר א"כ אסורה לכהן לאכלה א"כ תמוה למה יפריש עליה חלה כלל הרי הבצק שיפריש עליה החלה אסורה לאכילה: